

Sevgili Kula Gelen İki Sıkıntı

Hikmet ehli zatlar buyuruyor ki:

Allahü teâlânın sevdiği bir kulun başına iki sıkıntı gelir:

Birincisi, bedenine sıkıntı gelir. Bu kimse, ağlar sızlar, dua eder, tevbe eder, günahları affedilir. **İkincisi**, insanlar onun hakkında ileri geri konuşurlar, iftira ederler. Onun günahlarını yüklenirler, temize çıkarırlar. **Cem-i zıddeyn muhaldir**; yani iki zıt şey bir arada bulunmaz. Sevgi de böyledir. Bir kalbde iki sevgi aynı anda bulunmaz. Mesela, hem dünya sevgisi, hem de ahiret sevgisi bir arada bulunmaz.

Allahü teâlânın veli kulları, âlimler, evliya zatlar görülünce Allahü teâlâ hatırlanır. Genel bir kaide vardır; kim en çok neye düşkünse, o kişi görülünce düşkün olduğu şey hatırlanır. Dolayısıyla, evliya kullar görülünce de Allahü teâlâ hatırlanır.

Biri bize Allah için ihlâsla bir şey sorarsa, eğer biz de Allah için ihlâsla cevap verirsek, verdiğimiz cevap yanlış olsa bile, bu samimiyetten dolayı Allahü teâlâ bu neticeyi, bu yanlışlığı doğrultur. Onun için, bize biri bir şey sorarsa, zerre kadar kendi menfaatimizi düşünmeden konuşmalı, yani kendi adımıza değil, onun adına, onun menfaatine konuşmalı.

Dinimize bir zararı olmayan bir şeye müdahale etmemeli, sabretmeli. Dinimize bir zararı olmadığı müddetçe, kimseye söz söylememeli. Dinimize zararı yoksa, nefsimize zararı var demektir. Nefs ise, kâfir olarak yaratılmıştır.

Bir araya gelince mutlaka, birkaç kelime de olsa dinden, imandan bahsetmeli; çünkü bir hadis-i şerifte buyuruluyor ki:

(Allah'ı anmadan, Peygambere salevat getirmeden toplanıp dağılmak, leşin başından dağılmak gibidir.)

Besmeleyle yenen lokmalar vücuda şifadır, besmelesiz yenen lokmalar ise vücutta hastalık yapar. Lokmaları, besmele söyleyerek yiyen kimsenin vücuduna şeytan giremez. Besmelesiz yenen lokmalarla beraber, şeytan da vücuda girer. Büyük zatlar her lokmada besmele çekerlerdi.

İki tane şeytan, yola çıkmışlar. Bir beldeye gelmişler. Biri diğerine demiş ki:

— Sen şu eve, ben bu eve! Bir ay sonra burada görüşelim.

— Tamam.

Bir ay sonra bunlar buluşmuşlar. Bir tanesi çok zayıflamış, ip gibi olmuş, diğeri ise aşırı şişmanlamış. O şişman olan demiş ki:

— Bu ne hâl?

— Mahvoldum ben.

— Ne var, ne oldu?

— Yahu, ne yeseler Besmele çekiyorlar, bir şey koysalar, Bismillah, Bismillah, Bismillah. Biz bir yere giremedik, bir şey yapamadık. Ölüyorum açlıktan. Peki ya sen?

— Ben şimdiye kadar bir sefer bile Besmele dediklerini duymadım.

Kaynak: dinimizislam.com